

Cum se schimba operațiunile transfrontaliere de fuziuni și achiziții

O serie de modificari legislative recente schimba peisajul operațiunilor transfrontaliere de fuziuni și achiziții. Schimbarile sunt relevante pentru companiile active în România vizate de astfel de tranzacții și au fost introduse prin Legea nr. 222/2023 de modificare a Legii societăților nr. 31/1990 și a altor acte normative privind înregistrările în Registrul Comerțului, având ca scop transpunerea în legislația națională a Directivei UE 2019/2121 („Directiva Mobilitate”).

Prin aceste modificari, România se aliniaza noului cadru consolidat introdus la nivelul UE pentru operațiunile transfrontaliere, care asigura în același timp protecția angajaților, a creditorilor și a acționarilor/ asociaților minoritari pe piața internă.

Legea nr. 222/2023 pune în aplicare dispozițiile Directivei Mobilitate referitoare la fuziunile, transformările, precum și divizarile transfrontaliere prin constituirea unei noi societăți ca urmare a divizării complete și divizării parțiale/ desprinderii în interesul asociaților, sau a divizării prin separare/ desprindere în interesul societăților.

Principalele modificari în ceea ce privește operațiunile transfrontaliere sunt urmatoarele:

§ simplificarea procesului privind operațiunile transfrontaliere (informațiile necesare de la autoritățile publice vor fi obținute direct de catre Registrul Comerțului, sistemul interconectat al registrelor comerțului din UE, posibilitatea de a publica proiectul de fuziune pe website-urile societăților);

§ secțiunea de raport pentru acționari/ asociați întocmită de catre administratori sau organul de conducere relevant, auditul și raportul expertului independent nu mai sunt necesare în cazul (i) societăților cu raspundere limitata cu asociat unic, (ii) daca acționarii/ asociații societății participante renunța la dreptul de a primi secțiunea de raport de la administratori sau (iii) daca toți acționarii/ asociații tuturor societăților participante renunța la dreptul de a primi auditul și raportul expertului independent;

§ dispoziții speciale privind protecția angajaților:

- administratorii sau organul de conducere relevant trebuie sa asigure notificarea și implicarea angajaților în timpul operațiunii transfrontaliere;
- secțiunea de raport pentru angajați a directorilor sau a organului de conducere trebuie sa includa cel puțin (i) implicațiile operațiunilor transfrontaliere asupra relațiilor de munca și, daca este cazul, masurile necesare pentru menținerea acestor relații de munca și (ii) orice modificari importante ale condițiilor de munca/ angajare aplicabile sau legale de sediile societăților participante;
- dreptul reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu au fost desemnați reprezentanți, dreptul angajaților de a-și exprima opinia cu privire la secțiunea de raport privind angajații;
- în cazul în care în cadrul societății române rezultate din operațiunea transfrontaliera va funcționa un sistem de implicare a angajaților,

administratorii sau organul de conducere relevant sunt obligați sa asigure protecția drepturilor angajaților rezultate din acest mecanism timp de patru ani de la data la care operațiunea transfrontaliera produce efecte;

§ se stabilește o procedura simplificata în cazul operațiunilor intra-grup cu privire la cerințele de aprobare, raportul administratorilor sau al organului de conducere relevant, auditul și raportul expertului independent și/sau alte etape procedurale;

§ dispoziții speciale pentru protecția acționarilor/ asociaților:

- dreptul acționarilor/ asociaților care se opun de a ceda acțiunile/ părțile sociale în schimbul unei compensații în numerar;
- dreptul de a contesta caracterul adecvat al compensației în numerar în fața unei instanțe românești;
- dreptul de a pretinde ca rata de schimb a acțiunilor/ părților sociale pentru care își exercita dreptul de retragere nu este adecvata;

§ dispoziții speciale privind protecția creditorilor:

- creditorii pot solicita garanții adecvate în cazul creanțelor exigibile;
- timp de doi ani de la data la care operațiunea transfrontaliera produce efecte, orice cerere a creditorilor privind o creanță anterioara datei efectuării publicității proiectului privind operațiunea transfrontaliera la acea data, în legatura cu acea creanță, poate fi adresata instanței române competente;

§ atribuțiile Registrului Comerțului de a revizui documentația privind operațiunile transfrontaliere, în cazul în care exista indicii serioase ca operațiunea este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care conduc la savârșirea unei infracțiuni sau sunt destinate savârșirii unei infracțiuni, și de a sesiza instanța română competentă. În cazul în care instanța constata ca susținerile Registrului Comerțului sunt întemeiate, aceasta va respinge cererea de eliberare a unui certificat prealabil operațiunii transfrontaliere.

Toate aceste modificari sunt binevenite pentru a asigura un cadru sigur și integrat privind operațiunile transfrontaliere la nivelul UE. Cu toate acestea, rămâne de văzut în ce masura procedura de aprobare a operațiunilor transfrontaliere s-ar putea prelungi în practica urmare a introducerii mecanismelor interne de protecție pentru informarea și consultarea angajaților și a creditorilor, precum și a drepturilor acționarilor/ asociaților de a se retrage din societate.

Articol scris de: Mihaela Popescu (senior attorney at law) și Alexandra Șmahon (attorney at law), avocați specializați în fuziuni și achiziții în cadrul Schoenherr și Asociații SCA